

Sirrä

Ensimäinen.

Mr Linna oli Idäisel Maall' re.

Weisatan cuin:

Thet ligger et Slott i Österrik re.

Toinen.

Rijter' ole minun HEXran re.

Weisatan cuin:

Lofwat ware Allmäktig GUD re.

Prändätty vuonna 1765.

b. 1.

Ur' Linna oli Idäissell' Maall'
 Se oli niin caunist' ylösrakett', Ho-
 piall', cullall', callill' cullall', Ja cal-
 lill' Kirwill' ylösmuuratt'.

2. Siell' sisäl' oli yr' nuori Försti Fangas
 juur hengen jälken, Wijskymmend' soidä maan
 alla, juur' maan alla, Matoin ja kärmetten
 leffell.

3. Hänen Isäns Rosenborist, Sen Tornin
 pygö tuli. Ah! minun Poican! racas Poican!
 Voi! minun Poican, Cuins olet fangittu cowin.

4. Ah! minun Isän, racas Isän! Fangius
 es olen cowas, Wijskymmend' soidä maan
 alla, juur' maan alla, Waiwas ja abdistures.

5. Isä meni Cuningan eteen, Ja langeis
 olwillens maahan: Armollinen minun Herran
 Om' Herran! Mir' Poican on fangittu cowin?

6.

6. Sanon sinull', sanon totta : Mun Eyt
lären Händä tahto ; Waan ei se ole niin : Ei
Hän on tijn Tornis pimiäs sijn', Jost pit
Hänen mistaman hengens.

7. Armollinen minun Herran ! Laske se fan
gi irral', Wijskymmend' tuhat' culda pennin
git', culda penningit' Annan weren pisaren edes

8. Ei auta culda penningit', Cuoleman Hä
nen cummingin pitä, Hänen caulafans on cu
da käädyt, Sentähden Hänen cuoleman pitä

9. Jos caulas on culda käädyt, Ei Hän ni
warastanut ; Waan yr' caunis Neikykäine
on andanut, Kihlan ja rackauden merkix.

10. Eunn Neiky sen cuuli ja ymmärji, E
Fangi mestattaman piti : Lähet' silkis, liehy
waisen, juur' punaisen : Hänen Hengens lä
temisen merkix.

11. Breiwin kirjott' tällä tawall' : Ennen cuin
Henges annat, Cas' ensist' ymbäri mailma
juur' awarald', Cas' ylös myös Linnan pääl

12. Cuin sinä nucut, Niin minä hucun ; Te
Päm tai listto yhteen, Linnan sytytän, walki
wiritän, näin erikäm yhdes täst mailmasta

13. Sielun Jsa Jumal' corjatcom Tairu
Waldacundaan, Coston andacon Käteen e
docon, Jumala ylhäld', Sill' cuin ei w
yhteen suonut.

14. Sitt' otettin Fangi ulos tornist', Anne
Hänell' Sacramenti : Hän huusi Christusen
gö, ylös Tairwaseen : Nyt pitä minun cuolen

15. Sitt' Hän wietin kiedon päälle, He
piti astuman trapuill', Silloin hän mestari
neli, ja aneli : Ann' wähan wiet' elä 41

16. Mestari sano: ei nyt enä; Sinä tahdot minun nyt pettä; Anna tänne Sinun silkis ja Cartekis, Joll' silmäs sidon kinni.

17. Älä sido viel' silmiäni, Ann' maailmaa kerta caxon; En ikänäns enä, Minä tain e rän peräst', Caunill' silmillän maailmaa cakell'.

18. Hänen Isäns seisoi ledon pääll', Ja itki cankerast' kyllä: Kacas Poican! ah! minun Poican! woi! minun Poican! Sun cuolemas tahdon costaa.

19. Ah! minun Isän! kacas Isän! Älä tää tä cuolemata costa, Wiatoin cuolla, wahingox ja murhay', Jumala is Berent' costa.

20. Embä sure nuorta ikän, Eng' mailman cauneutta, Waan minä suren mun Neikykäistän ihanaistan, Cuin cankerast' suree perään'.

21. Tai nuori Försti hajotti silkis, Liehu maan tuulen wäkeen: Se oli mercki Neikyvell' juur' wijmeiseld'; Syytt' Linnan, josa ylöspaloi.

22. Tällä muoto yhdell' hetkell' caxi Nuoru caista hukui; Neiky paloi, Försti hirtettin, ripustettin, Neiken rackauden tähden.

23. Cosca colmas päiwä cului, Tuli Engeli Taimaast' alas: Ja käski Nuumin maahan ot ta juur' cohta, Taick' Caupungi cadotetan.

24. Sitte tuli costo suuri, mayettin cuolema tämä: Ja ledon pääll' maahan lyötijn ja ta pettijn Ihmistä cuusi sataa.

25. Oppicat tästä jocainen, Ettei cakta hy wä mielist' Yhdestä hajot' alas wajot' ja pois eroit', Heidän tahtoans wastan.

26. Se ihminen on wimmattu, Joca näin pahast' tekee; Jumalast' ulwos sysätty ja hyljät ty, Eliei hän cadu sitä.

27. Se on caikkil kyll tietävä, Tuca tain
Wirren tehnyt: Yri caunis Neikykäinen, iha
nainen, Sijn Linnas cuin Hän paloi.

Toinen.

Tijtet' ole minun HERRAN! Ja hyvästi
siunattu Poikas! Tahdon nyt weisata
kerran, Ja aina joca paicas.

2. Miehest pyhäst ja Piicaisest Tämä wirsi
on tehty, Sanet Yriänäst' yhdest' Riddarijt',
Jong' tunnusmecki on nähty.

3. Nyt ja ainian cuulekat caikki, Herrasta Yriä
kästä: Capadocian tygö tuli Lohikärme wedestä.

4. Se Caupungi on sangen suuri, Usui myös
uningas siellä; Lohikärme macais täsnä muu
ra, Tahdoi Caupungin ylösniellä.

5. Se peto niin paha ja ahne oli, Joca päi
vi hän elatust' tahdoi, Ihmist', eläind', cuin
kanda cuoli, Ja perät' pois olla mahdoit.

6. Jos ei hän saanut joca päiwä ja yö, Ca
upungist' mahwast juuri, Niin káwi coht' Caupun
gin tygö, Hengens puhals ylise muuriin.

7. Cuin hän hengens puhals muuriin, Tunsit
cuin olit sisäl', Jocainen cuoliar cohta tu
on ruumiit caduill' ja teill'.

8. Cuningas fanoi: neuwo toinen Yhdettämän
pitä, Peto wastan ja ihmisi, Ett, elon nautie
m.

9. Pitäkämme tuoro myöden, Yr lapsi joca talost,
wöxi pedolle syödá; Sitt' saamme elä jalost.

10. Borgarit pidit cohta káskyn, Cuin Cu
ningas sanottu oli, Edeskáydä täydyi, ei sää
m.

11. Yr joca talost poisit tuli.

12. Cosca jocaiseld' tullut oli Sen jnlman kár
men

meen ruay, Niin Euningan Tyttären vuoro tuli,
Ulosmennä pedon teuray.

12. Euningas taris puolen Riikians Tytterens
wapauden tähden; Borgarit sanoit: eme tahdo
niin, Sydän meidängin lapsen nähden.

13. Herra! jollette anna edes, Me sanom to-
tisesti juuri, Sill' hätä on meidän käsissäm: Me
hyömmä maahan teidän muurin.

14. Euningas tuli merhellisex, Lapsensa tilan
tähden, Itki hartast', käski hänen mennä Sa-
nall' surullisell' sängen:

15. Käy nyt edes Neiky minun, Sun pitä
lohikärmen ruay, Ajattelin Euningan Pojall'
sinun, Ja ei petojen teuray.

16. Neiky murhes käsi possell' Itki catkerast kyllä
Wesi juuri silmist' alas possill. Ah! curja ylkä olet.

17. Neiky parhaat watteet päällens puki Ja itki
catkerast kyllä, Carika sylis, kiiui ja lut'
Wuodattain khynehitä.

18. Jääkät hywäst Herra Saarin! Jääkät
hywäst Christityt caieki, Tähän ast' on must'
pidett' waari, Nyt pitä edeskäymän ratti.

19. Tule nyt canhan HERRA JESU Christ'!
Tule minua auttamaan, Tunnustan syndisex'
tken wissist, Tule sieluni wapahamaan.

20. Neiky lähte suurell surull', Sijt' Linnast'
caiekein nähden, Jote' olit Caupungin catuill',
ja teill', Hartast' itki Neiken tähden.

21. Neiky meni nlos pedon pääll', Ja eakess'
ymbärillens, Tuli Sanct Yriänä ajain siel',
Hän caratti herwoistans ymbärs.

22. Cosca se Herra ajoi edes Riiks. suisee
jou^o

joill' herwoistans Päänsi, Harniseat kūs cuin Au-
ringon terä; Ei Neiky tundenut Häädö.

23. Geiso hywä Neiky minun! Mitäs itket
nijn waikiast? Mitä liene et' muutun' on car-
was? Minä tshdon sun päästää waiwast.

24. Neiky sanoi juur' waikiast, Herr Yriäs
näätä waastan: Khyneelij wuodatan juur haikiast.
Ja häändä siin' olemast haastoi:

25. Ujacet pois te Nuori Mies! Paetcat w
ämitten puolen; Tiedän todest et' hucun täs
es, Nijn hywin minä yrin cuolen.

26. Jumalan awull' minä tahdon Sinun
idästä autta, Ja tänäpään siaul awun tuota,
Goiman' ja constin' cautta.

27. Lohikärme wedest ylöstuli, Kiddari ajoi
indä waastan; Viski Miecän kitaan ett' läpi-
tuli, Eip' enä Neikyr' haastan'.

28. Ei lindu lennä niin nopiasti, Cuin Hän
lieckans ulosweti, Joca Cullast', Hopiast'
Kaudast' oli, Jolla Hän ihmeit' teki.

29. Ol Woiwon Kruhtinas Jesu Christ,
Ja meitä caikia auta, Pääst' meitä synnin
ehist', Pijnas ja cuolemas cautta.

30. Cunnia oleon Isälle! Loppumatoim myös
ojalle, Pyhäll' Hengell sama tulcon, Plistys
canß suurell' woimall'.

LOPPU.

